

---

Katedra divadelní vedy

## **Oponentský posudek na bakalářskou práci Barbory Repické *Študentské divadlo Karola Horáka***

Bakalářská práce Barbory Repické může být pro čtenáře jen pozitivním překvapením – nejen že mu podhalí v českém prostředí nepříliš známé divadelní aktivity profesora prešovské univerzity (a také spisovatele, dramatika a režiséra) Karola Horáka, ale velmi poučným způsobem se pokouší nahlédnout na problematiku slovenského amatérského (či chceme-li ochotnického) divadelnictví konce 60. a zejména 70. let 20. století, do něhož Horák výrazně zasáhl se svým (příznačně nazvaným) „Študentským divadlom“. V tomto směru se tak stává významným příspěvkem v nahlížení na česko-slovenské amatérské divadelní aktivity posledního půlstoletí, které hraje velkou roli ve formování poetiky našeho divadla obecně, a to i ve sféře profesionální.

Jak je z krátkého úvodu zjevné, práci považuji za velmi dobrý materiál – a to jak po informační, tak i po metodologické stránce. Autorka se pokusila nejprve uvést Horákovy divadelní aktivity do mezinárodního i tuzemského kontextu, posléze se věnovala způsobům práce v Horákově divadelním souboru a metodám jeho tvorby (které se jí daří velice poučeně a trefně charakterizovat), aby nakonec mohla přejít ke skutečné analýze jedné z inscenací souboru (*Tip Top Biotop*). Dovolím si ještě s potěšením dodat, že *Závěr* práce není pouhým formálním shrnutím a zopakováním již sděleného, ale autorce se v něm daří velmi dobře syntetizovat získané poznatky a pojmenovat podstatná témata.

Dovolím si proto jen několik dílčích postřehů, doplnění a připomínek:

- práci jako příloha doplňuje výborný rozhovor s Karolem Horákem, který by stál z otištění v některém z českých či slovenských periodik
- práci by přesto neuškodilo, kdyby se autorka (například v úvodu) trochu podrobněji věnovala představení osobnosti Karola Horáka, která

---

Katedra divadelní vedy

nemusí být čtenáři známa; toto představení by pomohlo dalšímu ukotvení a pochopení kontextů (podobně by bylo možné uvažovat o dílčích komentářích k dalším, v textu zmíněným osobnostem)

- vysoce oceňuji autorčinu schopnost nahlédnout na problematiku vztahů mezi amatérským a profesionálním divadlem (bylo by zajímavé, kdyby se touto problematikou zabývala i v případné další odborné práci)

- velmi zdařilá je kapitola 2.2 o jevištní metafoře, kde autorka dokázala výstižně pojmenovat různé tvůrčí přístupy v Horákově tvorbě

- práci prospívá i zdařilá komparace původní Horákovy inscenace s remakem studentů z roku 2006

- když autorka hovoří o jedné z částí inscenace *Tip Top Biotop* („Životné prostredie“), stálo by za úvahu podívat se na problematiku v širším společenském kontextu, neboť to na Slovensku bylo právě v okruhu „ochranářů“ a „ekologů“, kde se objevily v 80. letech výrazné demokratizační tendence, které svým způsobem nahrazovaly absenci tamního disentu

- po formální stránce je práce velmi slušná: pracuje s adekvátní literaturou, nicméně u poznámek pod čarou chybí v odkazech kurzíva v názvech děl

- text je napsán čtivě a bez chyb či překlepů (snad jen: v poznámce č. 28 (s.19) se odkazuje na text na s. 12, ačkoli se jedná o s. 13; v (české) citaci na s. 12 je místo správného „í“ v textu „i“, v úvodu kapitoly 1.2 se opakuje část textu již dříve užitá); tyto drobnosti nejsou ale nijak zásadní.

Práce bezpochyby splňuje všechny požadavky kladené na bakalářskou práci, doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnocení: výborně.

V Praze 13. srpna 2013

Mgr. Petr Christov, Ph.D.